

Molí de Dalt de Mosqueroles

Fogars de Montclús

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	La Farga
Emplaçament	Molt proper al Molí de Baix, a uns 300 m seguint el curs de la riera amunt.
Alçada:	257

Coordenades:

Latitud:	41.71327
Longitud:	2.4559
UTM Est (X):	454737
UTM Nord (Y):	4618085

Classificació

Número de fitxa	08081 - 101
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	El mecanisme hidràulic de fusta es troba malmès
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	002014200DG51G0001MM

Fitxes associades:

[La Farga](#)

[Bassa del molí de Baix de Mosqueroles](#)

[Bassa del molí de Dalt de Mosqueroles](#)

[Molí de Baix de Mosqueroles](#)

Autoria de la fitxa Virgínia Cepero González

Descripció

És un molí fariner situat a les proximitats del Molí de Baix, al marge de la riera de Rifer. Es tracta d'un edifici format per la casa del moliner, els coberts pel bestiar, i les dependències del molí pròpiament dit. És un edifici de planta rectangular, de dos pisos, i coberta a dues vessants. A la façana principal hi ha un portal amb llinda de pedra i brancals de rajol.

L'aigua sortia del molí mitjançant un rec, que uns pocs metres més enllà de la casa, es bifurcava. d'una banda, l'aigua anava a la riera, i de l'altra, anava al rec dels molins, que la conduïa cap al Molí de Baix. Conserva tot el mecanisme hidràulic que activava l'engranatge original: el carcabà, els rodets, les moles i bona part de les peces originals.

En quant a la seva adscripció cronològica, per les seves característiques tipològiques podria correspondre al segle XVII.

Història

El molí fariner ha estat un element essencial en l'economia tradicional. Aprofitava l'aigua com a font d'energia natural per tal de moldre el blat que es conreava a la zona. l'aigua de la riera era canalitzada fins a la bassa, on s'emmagatzemava l'aigua i se'n regulava la pressió. l'aigua queia amb força sobre el rodet, fent-lo girar i transformant-ne així l'energia hidràulica en energia mecànica. El moviment es transmetia a través d'un eix a la mola superior, que girava sobre una mola fixa. Entre mig de les dues s'introduïa el blat per a moldre'l.

A l'obrador, recinte situat a tocar de la bassa a la part oposada del canal, hi havia les moles, i a sota s'obria el carcabà, espai on voltava el rodet i on l'aigua sortia a través d'un canal.

Hi havia dues moles: la inferior fixa i la superior mòbil. Són peces circulars de pedra amb un forat al mig - ull de la mola-, i el ratllat, incisions en forma de petits canals, destinat a treure i apartar el segó i facilitar la circulació del gra mig mòlt del centre de la mola fins a l'extrem exterior.

Bibliografia

MUSEU ETNOLÒGIC DEL MONTSENY (1998) Inventari del Patrimoni Etnològic del Montseny.

